

**RESULTADOS DE LOS
CAMPEONATOS DE
ESPAÑA**

GIJÓN

**31 DE AGOSTO Y 1 DE
SEPTIEMBRE DE 1923**

que havien de tenir lloc pocs dies després a Gijon. Va sortir ja amb el seu tren fort i va fer sol tota la cursa sense reservar-se, prenent-se el luxe d'arribar 11 minuts davant del segon classificat. Un veritable fenomen de resistència.

En Puig, no volia córrer. Els companys l'aconsellaren, assenyalant-li la bona ruta esportiva. Prengué la sortida, però als 200 metres es retirà.

Classificació: 1. Pere Mendez, C. D. «Fortuna», 36 m. — 2. Alvargonzález, «Gijon», 47 m. 43 s. — 3. W. Frankeen, 49 m. 8 s. — 4. Perez, 49 m. 32 s. — 5. Diaz, «Santander», 1 h. 7 m. 47 s.

Els 100 metres han estat correguts entre dos pontons paralels, paralels idealment, perquè cada un anava allà on volia, davant del Jurat. L'arribada, ha estat una mica difícil de discernir, per lo igualada. El Jurat els ha classificat així:

1. Berdemàs, C. N. «Barcelona», 1 m. 15 s. — 2. S. Frankeen, C. D. «Fortuna», 1 m. 15 s. 2/5. — 3. Pinillo, C. N. «Barcelona», 1 m. 15 s. 3/5. — 4. Peredejordi, C. N. «Barcelona», 1 m. 15 s. 4/5.

La lluita no ha estat pura del tot, puix els nedadors s'han destorbat mútuament, perjudicant-se i privant bellesa a una prova que en altres circumstàncies hauria sigut formosíssima, sobre tot, per la supremacia indecisa dels nedadors catalans en oposició al americà Frankeen, que és un home de classe.

I per últim, el Water Polo ha constituït un'altra victòria dels nedadors «barcelonistes». **11 á 0...** Està clar que aquest resultat extraordinari ha produït una mica de mal gust de boca a alguns nortenyos. Però cal reconèixer que en les coses d'esport, l'aflluixar és vergonyós, és depriment, és sentir-se compadit, i això és sempre pitjor que fer comparar resultats dolents, pèssims si es vol, però al principi d'una escala progressiva de victòries, que a no dubtar, arribaran, per a els pol·listes asturians.

Ademés, no els estranyaria tant, si veigessin la llista de *performances* de Clubs importants, com «Les Enfants de Neptun de Tourcoing», en el que els partits acabats amb resultats semblants estan representats amb una xifra respectable. Creiem que aquest resultat és sincer, i que estableix, si no exactament, de una faisó aproximada, la diferència de classe dels pol·listes de les dues regions, justificada per setze anys de diferència en la pràctica d'aquest esport.

Els equips s'arreglaren de la mateixa faisó que'l primer dia, i els gols foren fets: 4 per en Fontanet, 2 per en L. Gibert, 2 per en F. Gibert i un cada ú per en Rosich, en Basté i en Tusell. L'únic que no en feu, fou el porter, i no fou precisament per manca de ganes...

Acabà el festival, els nedadors es reuniren en el Cercle Mercantil, on, després de discursos d'en Jesús Paz, president de la entitat organitza-

dora, i en Josep Herbos, president de la Comissió de festeigs de l'Ajuntament, foren repartits els premis, que seran uns records materialitzats de les belles hores passades per els nostres nedadors en les hermoses terres nortenyas, al caire de aquell mar ferreny i entre una gent esquisidament amable, i per la que els modals esportius no són sinó una de les facetes de llur ètica completa i complicada.

ELS CAMPIONATS D'ESPANYA A GIJON

L'organització. — Hom creu que el procurar fer celebrar els Campionats de Catalunya i d'Espanya lluny de nostra ciutat, en punts on fins ara poca cosa s'havia fet, representa portar a cap una obra de propaganda que de cap altra manera podria assolir-se, comptant amb els escassos mitjans financers que avui per avui les Federacions posseeixen.

S'ha de reconèixer emprò, que a Gijon, les nostres creences sofriren greu pertorbació, puix jamai havia presenciat un Campionat esportiu de qualsevol classe, on els encarregats i responsables de l'organització s'ho prenguessin amb un tan gran desinterès.

Faltaven poques hores per a la celebració de les proves, i no hi havia res preparat. Tot mancava, i mentrestant es perdia el temps en discussions inútils i proposicions inversemblants.

Els directius del C. N. «Gijon», únics responsables de l'organització, han fet donar un mal pas a la causa de la Natació. Mal pas, del que en són doblement responsables, perquè, temps, consells i mitjans, no els hi mancaren per a reeixir de la empresa.

Les proves del Campionat es celebraren repartides, com de costum, en dos dies: el divendres, 31 d'Agost, es corregué els 100 metres lliure, els 200 de braça, els 1.500, els relleus de 800, i els salts de palanca. L'endemà, dissabte 1 de Setembre, es corregueren els restants, i el diumenge, dia 2, al matí, la travessia Musel-Gijon.

Els resultats de les proves. — 100 metres. Estil lliure. — 1. Juli Peredejordi, C. N. B., 1 m. 23 s. — 2. R. Berdemàs, C. N. B., 1 m. 25 s.

400 metres. Estil lliure. — 1. Pere Mendez, C. D. F., 6 m. 23 s. 2/5. — 2. R. Domingo, C. N. Atlètic, 6 m. 49 s. 1/5. — 3. J. Bretos, C. N. B., 7 m. 7 s. — 4. Bernal, C. N. Al., 8 m. 11 s.

1.500 metres. Estil lliure. — 1. Pere Mendez, C. D. F., 25 m. 14 s. — 2. J. M. Puig, C. N. B., 29 m. 43 s. — 3. Bernal, C. N. Al., 32 m. 22 s. — Retirats: J. Bretos i R. Domingo.

200 metres. Braça de pit. — 1. Joan Costa, C. N. Pop, 3 m. 56 s. 2/5. — 2. A. Tusell, C. N. B., 4 m. 3 s. 2/5. — 3. W. Ziegler, C. N. G., 4 m. 7 s. 1/5. — Retirat: Ortiz.

400 metres. Braça de pit. — 1. J. Costa, C. N. Pop, 7 m. 37 s. 4/5. — 2. W. Ziegler, C. N. G. 8 m. 43 s.

100 metres sobre l'espatlla. — 1. Alfons Tusell, C. N. B., 1 m. 39 s. — 2. J. Perdejordi, C. N. B., 2 m. 9 s. — Edstrom, del C. N. G., fóra de concurs, reeix el temps de 1 m. 33 s.

Salts de palanca. — 1. M. Ortiz, C. N. Alacant. — 2. J. Tort, C. N. B.

Salts de trampolí. — 1. J. Tort, C. N. B. — 2. M. Ortiz, C. N. Alacant.

250 metres. Relleus. — L'equip del Club de Natació «Barcelona», integrat per Tusell, Berdemàs, Perdejordi, Pinillo i Bretos, s'adjudica, sense contrincant, el Campionat, cobrint la distància (que era en realitat de 300 metres), en 3 m. 29 s.

800 metres. Relleus. — Queda campió l'equip del C. N. «Barcelona», també sense contrincant, en 13 m. 34 s. 2/5. (Berdemàs, Pinillo, Bretos, Perdejordi.)

Travessia Musel-Gijon. — 1. Pere Mendez, C. D. F., 59 m. 6 s. 1/5. — 2. Alvargonzález, C. N. G., 1 h. 8 m. 15 s. — 3. J. Bretos, C. N. B., 1 h. 14 m. 42. — Retirats: Puig i dos nedadors del Gijon.

Els nedadors catalans. — Representaren, com de costum, els principals papers en aquests Campionats.

En Costa, del «Pop» de Badalona, s'emporta els dos Campionats de braça, sens necessitat d'emprar-se a fons, com ho demostren els temps fets.

En Perdejordi, fou campió dels 100 metres, quan tots creiem hauria sigut en Berdemàs, donades ses victòries de Santander, però en Berdemàs menà la cursa en forma que afavorí netament a en Perdejordi, puix mantenint un tren lent fins als 60 metres, permeté que aquest pogués utilitzar, descansat, son formidable esprint en els darrers metres i el guanyés per més de dos metres. En Pinillo, no prengué part en aquesta cursa, estimant que no es trobava en condicions físiques de lluitar.

En Tusell, segon dels 200 metres de braça, continúa éssent campió dels 100 metres sobre l'espatlla, amb tot i haver estat batut pel suec Edstrom, el qual no pot ésser encara admès en els Campionats, per no comptar amb els dos anys de residència i actuació esportiva necessaris.

En els salts de trampolí, veierem el triomf de en Tort. Victòria assolida, en gran part, als salts voluntaris que escullí, tots ells arriscats i de difícil execució, i per tant, de gros coeficient en la taula de graus de dificultat.

En Domingo, de l'«Athlètic», que no sapigué acceptar la derrota en els 1.500 metres i es retirà; en els 400 metres es comportà com devia i finí en segon lloc.

En Puig i en Bretos, en els 1.500 i en els 400 respectivament, feren tot lo que d'ells es podia esperar.

Finalment, les curses de relleus foren motiu per a que l'equip del nostre Club es permetés una «passejada aquàtica».

En Pere Mendez. — Ha sigut el gran triomfador i l'única revelació d'aquests Campionats, i el Club Deportivo «Fortuna», allunyat fins ara de les lluites nacionals, ha trobat en el madrileny Mendez, un excellent defensor del seus colors.

En Mendez, neda el trudgeon doble over, el seu cos inclinat sempre lleugerament sobre l'esquerra, amb estisora curta, però potent, a lo Jarvis. La seva braçada és on potser s'hi poden notar més defectes: curta i ràpida, les mans entren fóra del plànol del camí a recórrer, i, naturalment, zig-zagueigen dins de l'aigua i les espatlles no surten com caldria, mentre el braç fa el seu correu en l'aire.

En resum, no és cap cosa massa ardua, l'afirmar que si en Mendez arriba a corregir i a depurar el seu estil, pot arribar a la categoria de «valor internacional».

Els temps reeixits per en Mendez en els 400 i en els 1.500 metres, són inferiors als records d'Espanya que detenta en Cuadrada, de 13" 4/5 de segon i de 44" 1/5 respectivament. Tenim entès, emperò, que la irregularitat del camp de curses i la deficient organització, privarà de que puguin ésser homologats.

Els demés. — L'Ortiz, de Alacant, s'adjudicà brillantment el Campionat de salts de palanca, demostrant que de l'any passat ençà, havia guanyat en plàstica i en seguretat en els salts. El seu company Bernal, es classificà tercer en els 1.500 metres.

L'Alvargonzález, de Gijon, tan sols corregué la travessia Musel-Gijon, arribant segon, davant d'en Bretos, amb un'aventatge augmentada, per haver sapigut seguir millor ruta. Els altres dos representants del «Gijon», l'un és alemany, en Ziegler; l'altre, suec, l'Edstrom.

Les curses locals i el Water Polo. — S'efectuà el primer dia una cursa local de 100 metres i el segon una de 60, i en elles poguerem observar com les exhibicions de l'any passat, dels nedadors belgues i dels nostres mateixos, havien passat completament desapercbudes, puix tots els que corregueren, que eren set o vuit, demostraren posseir un estil desastrós.

En el Water Polo, ens fou ofert dues caricatures de partits, amb bàndols incomplets, jugadors que s'ofegaven, etc.

Mot final. — Per fi, s'ha celebrat un Campionat al Nord d'Espanya, terra de «lleons» i de mar «brau», i rès de nou, ni de bò, ens han ensenyat, si no és aquest formidable Mendez, però,